

THƠ MẶC KHÁCH

(5 Bài)

GIÓ ĐÃ LẶNG

Gió đã lặng mưa còn chen lối

(Thơ Song thất lục bát)

Bước phân vân chiếc bóng bên đường

Thoáng nhìn chợt thấy vần vương

Trong lòng tơ tưởng nhớ thương la lùng

Đóa hoa hồng vườn xưa thất lạc

Năm từng năm tưởng đã chia xa

Đau ngòi còn mãi trong ta

Giật mình tinh mộng ngày qua vội vàng

Thơ thấp thỏang bóng nàng ẩn hiện

Dòng thơ buồn sắc bén tim tôi

Thoảng nghe lòng những bồi hồi

Nhịp tim xúc động thôi rồi tình si !

Đêm bỗng dung màng hình vắng bóng

Em đâu rồi im vắng mênh mông

Đêm nay sao nhớ lại trông

Phím buồn lạc nhịp cô đơn hồn sầu

Rồi từ đó bỗng dung im vắng

Vội vàng chỉ để lỡ nhịp cầu

Em đi chẳng hiểu vì đâu

Em đi để lại nỗi sầu cho ai ?

MẶC KHÁCH

Designed by Mặc Khách

LỜI TÌNH BUỒN

Tiếng ai hát, gợi lòng sâu ray rứt

Giọng trầm buồn té điéng xoáy vào tim

Từng âm thanh bay lượn xót xa nhìn

Hòa theo nhạc lời tình buồn dang dở

Nhớ không em, tháng tư buồn nức nở

Xa nhau rồi tất cả là hư không

Lòng ta đây hoài vọng giấc mơ nồng

Nhung nhớ mãi bóng hình bên gói chiếc

Hát nữa đi em ru ta vào mộng

Làn hơi cao buông thả rồi dịu dàng

Quyện vào nhau lơ lửng trong không gian

Tim se thắt lời ca buồn xao xuyến

Từ buổi ấy lòng ta như mê hoặc

Ngại ngùng lo run sợ ai đến gần

Chán lời ca che nốt nhạc em ngân

Hồn ngất lịm bên cung đàn thốn thức....

Mặc Khách

Photo&Design Mặc Khách

EM ĐI

Em đi bô lội con đường
Quên luôn điểm hẹn vẫn mong đợi chờ
Anh về hoang lạnh bơ vơ
Ngập ngừng giữa phò thân thờ hồn đau
Em đi để lại nỗi sầu
Người tình cài tạo lệ trào, hy sinh
Năm năm em đến U Minh
Thăm anh gian khổ, đồng sinh xa xăm
... Anh về tìm lại dư âm
Nghe trong tiềm thức âm thầm cô đơn
Em đi mang nỗi linh hồn
Nỗi hồn còn lại giữa đời quạnh hiu
Bên Ninh Kiều ... chút nắng chiều
Gọi bao nỗi nhớ người yêu đâu rồi
Phô vui tung bước lê loi
Sương đêm thảm lạnh giữa đời hue không
Già đi thành phố Tây đô
Ngày mai trở lại, leu vong Quê người !
MẶC KHÁCH

Photo&Designed By MẶC KHÁCH

TRĂN TRỞ

Anh lo sợ vết thương lòng rát máu
Tìm lăng quên theo gió gọi đường xa
Bước lang thang như du mục không nhà
Tình cũng phai có còn chỉ tha thiết
Đời đổi thay tìm đâu màu mắt biếc
Gió vô tình Tàu đợi vượt trùng dương
Em mang theo trăn trở suốt tuyến đường
Chuyện tình lỡ mưa giăng mờ khắp lối
Gió đã lặng nao lòng trong đêm tối
Em có còn lưu luyến giờ chia tay ?
Gió trùng dương mơn trớn tóc bay bay
Em sẽ quên muộn phiền nỗi trần thế
Bỏ lại anh giấc mộng buồn hoang phế
Trả lại anh, cùng rừng núi hoang vu
Nơi đau thương trống vắng chốn âm u
Em để lại ân tình, thêm cay đắng
Ân tình chỉ cho lòng anh chết lặng
Chuyện tình yêu như gió thoáng mây bay
Thôi là hết chí còn mới đêm nay
Em đi rồi rùng khuya vang tiếng khóc...

MẶC KHÁCH

Designed by MẶC KHÁCH

*Cánh cửa nhỏ vì sao Em khép vội ?
Thôi then cài Em nhẹ chỉ vàng Trăng
Ánh Trăng lạnh muôn đời Trăng câm nín
Xin giữ giùm _ ta ước một lần thăm !
Đêm hò hẹn có Trăng vàng đưa lối
Lòng băng khuông ước ngỏ một đôi lời
Đời mong manh ngại ngùng ngày chia cách
Có lần nào Em thiện trách buông lời ?
Cánh cửa nhỏ xin em đừng khép vội
Mây trên Trời háo hức hạt sương sa
Hồn thơ thẩn tìm về nơi vụng dại
Đã bao giờ Em khóc phút chia xa ?
Một Góc nhỏ Thiên Đường_sao tội lỗi ?
Ánh Trăng tàn sao vội trách thời gian ?
Ta tìm Em từng nẻo đường vô vọng
Tiếc một đời ta chẳng gặp Giai nhân !*

Designer MKhach

Kính mời đọc thêm những sáng tác của các tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/MacKhach.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10700 TÁC PHẨM